

Vâlcea Literară

Redacția

Director: Gheorghe Smeoreanu

Senior Editor: Ion Predescu

Redactor-șef: Nicolae Nistor

Redactor-șef adjunct: Ovidiu Cristian Dinică

Secretar general de redacție: Mihaela Rădulescu

Redactori: Bogdan Popian, Tucu Adrian, Dan Mitrache

Președinte fondator: Constantin Rădulescu

*Revistă editată de Fundația Ordessos
cu sprijinul Consiliului Județean Vâlcea*

Tiparul realizat la imprimaria Editurii Hoffman

www.EdituraHoffman.ro

ISSN 2285-598X, ISSN-L 2285 598X

Întreaga responsabilitate pentru conținutul articolelor aparține autorilor. Revista publică articole conținând doar contribuții originale, din diverse domenii ale culturii. © Vâlcea Literară, 2022
Toate drepturile rezervate. Nicio parte din această ediție nu poate fi copiată prin orice formă sau prin orice mijloace, electronic sau mecanic, incluzând fotocopierea, înregistrarea sau orice alt suport de stocare-redare, fără acordul scris al autorilor.

Materialele pentru numărul 5 al revistei vor fi trimise pe adresa redacției, în Word, Times New Roman, 12, corectate, cu diacritice.

Vâlcea Literară

Revistă de cultură
Nr. 2 (4) • august 2022
Râmnicu Vâlcea

SUMAR

O nouă carte a poetului Constantin Preda	<i>Gheorghe Smeoreanu</i>	5
	<i>Liviu Ioan Stoiciu</i>	8
	<i>Ionuț Caragea</i>	12
Nei Darie - un autor nou, „de talent“	<i>Ioan Șt. Lazăr</i>	18
	<i>Otilia Ardeleanu</i>	21
Afacerea ERN Malley - Cea mai mare farsă literară a secolului XX din literatura de limbă engleză	<i>Daniel Ioniță</i>	25
	<i>Angi Melania Cristea</i>	31
	<i>Marcel Vișa</i>	34
200 de ani de la nașterea lui Vasile Alecsandri	<i>Dumitru Sârghie</i>	39
Despre parapetism	<i>Dragoș G. Călinescu</i>	42
Lirica parapetismelor lui Dragoș G. Călinescu	<i>Elena Natalia Călinescu</i>	43
Perenitatea prozei analitice	<i>Nelu Barbu</i>	46
Accesorii de lux	<i>Gabriel Drăghici</i>	50
	<i>Cristian Ovidiu Dinică</i>	54
Graffiti, dincolo de ziduri (II)	<i>Dragoș Teodorescu</i>	56
	<i>Vali Nițu</i>	58
O personalitate puternică: C.W. Schenk	<i>Niculina Oprea</i>	64
Întâmplarea nu e mai veche decât memoria mea	<i>Otilia Ardeleanu</i>	68
	<i>Ramona Müller</i>	72
Azi soarele răsare de la Bruxelles	<i>Ion Micuț</i>	74
Ontosul și logosul în poezia lui Ioan St. Lazăr	<i>Mihai Călugărițoiu</i>	78

IONUȚ CARAGEA

Ionuț Caragea s-a născut pe 12 aprilie 1975 la Constanța. Din 2012 trăiește la Oradea. Este poet, prozator, critic, editor, autor de aforisme și promotor cultural. Este membru al Uniunii Scriitorilor din România, cofondator al Asociației Scriitorilor de Limbă Română din Québec, membru al Societății Poeților Francezi, membru al Societății Poeților și Artiștilor din Franța etc. A fost premiat de trei ori la Paris de Societatea Poeților Francezi. Volumul „Mon amour abyssal” a fost distins cu premiul „François-Victor Hugo”, volumul „J'habite la maison aux fenêtres fermées” a obținut premiul „Mompezat”, iar volumul „Infecté par l'amour” a obținut o diplomă de onoare. Alte trei premii au fost acordate de Societatea Poeților și Artiștilor din Franța. Volumul „J'habite la maison aux fenêtres fermées” a obținut premiul al doilea la marele concurs „Henri Meillant” și premiul al treilea la marele concurs „Jenny Alpha et Noël-Henri Villard”, iar volumul „Infecté par l'amour” a obținut premiul al doilea la marele concurs „Jenny Alpha et Noël-Henri Villard”.

În 2021, primește premiul "Genius" pentru poezie și aforisme din partea fundației Naji Naaman din Liban. Acest premiu a fost acordat doar de patru ori în intervalul 2002-2021. A publicat peste 50 de cărți. Este considerat de critica literară românească unul dintre liderii generației poetice douămiiste, unii critici considerându-l chiar liderul de necontestat al acestei generații. Totodată, este apreciat ca unul dintre cei mai atipici și originali scriitori de care dispune în prezent România.

Timpul

Viclean este Timpul ce tace și face,
Pe toți ne unește, pe toți ne desface,
Noi suntem cu toții secundele sale
Ieșite din inimi cuprinse de jale.

Flămând este Timpul, cu noi se hrănește,
El ia ce dorește, nicicând nu cerșește,
E frate cu moartea, cu umbrele mute,
Cu toate-amintirile noastre pierdute.

Dorit este Timpul de-o lume bolnavă,
Urât este Timpul de-o lume trândavă,
Hulit este Timpul de mulți ce așteaptă,
Iubit este Timpul de mintea-nțeleaptă.

Încet este Timpul când plângi de durere,
Grăbit este Timpul când este plăcere,
Turbat este Timpul când mușcă din tine,
Frumos este Timpul, dar nu mai revine.

de mi-ar fi dat să cer, aş mai trăi o viaţă,
 aceeaşi, dar văzută cu ochii de acum.
 de ce? m-aţi întreba... v-aş spune, clar, în faţă:
 aş vrea să-mi scriu finalul la ultimul volum.

finalul? ce vă miră, e unicul cuvânt
 şi prima mea durere cu lacrimi pe obraz,
 e mama mea de-a pururi şi tatăl meu cel sfânt,
 e dulcea fericire şi cel mai greu necaz.

de mi-ar fi dat să cer, dar cine poate cere
 ceva ce nu-i al lui şi nu a fost vreodată?
 pe veci mă resemnez în neguri de tăcere,
 volumul meu s-a scris: iubire cu erată.

Arta este Dumnezeu

când un pictor vede o culoare
 cum se scurge dintr-un
 curcubeu, pe-a sa pânză tot ce
 îi apare
 e pictat de bunul Dumnezeu.

când spre tristul muzicant
 adie note ce-l transformă în
 Orfeu, pe a sa sublimă
 melodie
 o compune bunul Dumnezeu.

când un sculptor scoate cu
 migală dintr-o stâncă tainicul
 trofeu,

pe a sa iubire ideală
 o sculptează bunul Dumnezeu.

când poetul scrie-o
poezie într-un dor
de maxim apogeu,
tot ce se așterne pe
hârtie
este scris de bunul Dumnezeu.

Contabil

tu, suflet
înțețind focul
mistuitor tu,
inimă
trandafir de
cenușă
scuturându-
și petalele

tu, lacrimă
căutându-și iubirea pierdută

prin albiile secate
ale pielii

tu, speranță îndoliată
rugându-te lângă
ziduri de carne cu
ferestre
de gheață

tu, sânge
tren cu scrisori
neajunse la cer
tu, vis în galop
pe câmpia
uitării

tu, privire
înfometată
mușcând din
pâinea mucegăită
a Lunii

tu, aripă de lumină
tu, aripă de-
ntuneric tu, zbor
îngenuncheat în
rugăciune

tu, lumânare
în ultimul
dans cu
nostalgia

și eu,
același contabil
ocupat cu dubla
înregistrare
a sentimentelor

Lockdown

frigul s-a întors
în ropotele de
aplauze ale ploii

frunzele n-au timp
să-și mai spună
părerea despre
toamnă
și cad

strada se îmbolnăvește
de lipsa pașilor

o mașină trece ca un
frison pe spinarea de-
asfalt

un chiștoc de țigară
se stinge ca un bătrân în spital

o mască, pe jumătate
îneacă în baltă
îmi smulge un zâmbet amar

trag perdeaua
mă așez pe canapea
și mă vaccinez cu poeme

Înviere

omul plecase la drum,
dar revenise acasă,
focul se-ntoarse din fum,
pâinea se-ntoarse pe
masă.

ploaia se-ntoarse în
nori, valul se-ntoarse
în mare, omule, tu dacă
mori,
te vei întoarce-n visare.

vorba se-ntoarse în
gând, raza se-ntoarse în
soare, dorul se-ntoarse
plângând, umbra culese
o floare.

omul se-ntoarse-n
pământ, rogu-te, ține-mă
minte, morțile nu m-au
înfrânt, viii se-ntorc din
morminte.

mărul se-ntoarse în
pom, șarpele într-o
genune, viața se-
ntoarse în om,
dumnezeiască minune.